

Εάν

τυχόν είσαι δίπλα σε Αυτόν, άσχετα αν είσαι πεθαμένος ή ζωντανός, ελπίζεις και περιμένεις να έρθει η ζωή

Μά λέει κανείς: «Βρέ παιδάκι μου, πεθαίνουμε». Βλέπουμε στό Ευαγγέλιο ότι τό άρρωστο παιδί πού έφερε ο πατέρας, έπεσε κάτω ξερό σαν νεκρό καί πολλοί άρχισαν νά λένε πώς πέθανε. Νομίζω ότι δέν έχει σημασία άν νομίζουμε εμείς ότι πεθάναμε, άν νομίζουν όλοι οι άλλοι ότι καί εμείς πεθάναμε. Αυτό πού έχει σημασία είναι νά μένουμε κοντά στά πόδια κάποιου ο οποίος υπήρχε προτού τόν κόσμον είναι, προτού υπάρξει ο κόσμος κι ο οποίος «τά πάντα διά τό πλήθος τού ελέους του εξ ουκ όντων εις τό είναι παρήγαγε». Οπότε εάν τυχόν είσαι δίπλα σέ Αυτόν, άσχετα άν είσαι πεθαμένος ή ζωντανός, ελπίζεις καί περιμένεις νά έρθει η ζωή.

Αλλά νομίζω ότι **η ζωή έρχεται διά τού θανάτου**. Όπως ο σπόρος, εάν δέν πέσει στην γή νά πεθάνει, μένει μόνος, έτσι καί εμείς, άν δέν πονέσουμε θά μείνουμε μόνοι.

Γέρων Βασίλειος Γοντικάκης

Πηγή: xristianos.gr